

Wspomnienie o Profesorze Janie Owsiku

Płk w st. spocz. dr hab. inż. Jan Owsik, prof. WAT, urodził się 8 grudnia 1947 r. w Warszawie. Tam też w 1965 r. ukończył liceum ogólnokształcące, a następnie zdał egzamin wstępny do Wojskowej Akademii Technicznej. W latach 60. ub.w. studia w WAT poprzedzane były rocznym sprawdzianem w formie służby zasadniczej, którą Janek pełnił najpierw w Technicznej Szkole Wojsk Lotniczych w Zamościu. Następnie, po ukończeniu kursu podoficerskiego, został skierowany do 66. Pułku Szkolnego. Końcowy etap służby zasadniczej to okres przygotowań do defilady na lotnisku Okęcie i uczestnictwo w wielkiej defiladzie wojskowej z okazji 1000-lecia Państwa Polskiego, która odbyła się w lipcu 1966 r., i w której razem z Jankiem braliśmy udział.

Studia w Wojskowej Akademii Technicznej rozpoczął we wrześniu 1966 r. na Wydziale Elektromechanicznym, skąd – dzięki dobrym wynikom egzaminów – po pierwszym semestrze przeniósł się na kierunek fizyka techniczna na Wydziale Chemii i Fizyki Technicznej, podobnie jak my z innych wydziałów i kierunków. Nasza długa znajomość z Jankiem zaczęła się w lutym 1967 r. Studia na fizyce technicznej trwały pięć i pół roku – część z nas specjalizowała się w fizyce jądra atomowego, część w fizyce metali, zaś Janek, podobnie jak pozostali koledzy z grupy, ukończył specjalizację elektronika kwantowa i w 1972 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera.

Działalność zawodową rozpoczął we wrześniu 1972 r. jako starszy asystent na Wydziale Elektroniki WAT, skąd w 1975 r. został przeniesiony do nowo utworzonego Instytutu Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy, kierowanego przez gen. prof. Sylwestra Kaliskiego, byłego komendanta Wojskowej Akademii Technicznej. Dzięki swojej specjalności pracował w zespole przygotowującym lasery jedno-, dwu- i czterokanałowe do wykorzystania w syntezie termojądrowej.

Większość z naszej grupy studenckiej również otrzymała przydział do pracy w WAT, a następnie została skierowana do pracy w Instytucie Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy, więc znajomość, współpraca, koleżeństwo i przyjaźń z Jankiem rozwijały się dalej.

W 1991 r. powrócił do pracy w Instytucie Optoelektroniki WAT. W tym samym roku uzyskał stopień naukowy doktora, a w 1996 r. stopień doktora habilitowanego. W latach 1991-1995 pełnił funkcję kierownika zakładu, zaś w latach 1995-2002 był zastępcą komendanta Instytutu Optoelektroniki ds. naukowych. W tym czasie współtworzył system zarządzania jakością i doprowadził do uzyskania pierwszej w WAT akredytacji PCA laboratorium badawczego, którym od 2002 r. do końca aktywności zawodowej kierował. Pracę naukową łączył z wzorową służbą wojskową. W Wojsku Polskim służył 38 lat, awansując od szeregowca do stopnia pułkownika.

Działalność naukowa Janka koncentrowała się wokół zagadnień metrologii optoelektronicznej, wzorców jednostek mocy i energii promieniowania laserowego, techniki laserowej, optyki nieliniowej i oddziaływania promieniowania laserowego z materią.

Od prawie czterech lat, równoległe do pracy w Wojskowej Akademii Technicznej, był profesorem Akademii Jana Długosza w Częstochowie, pracując na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym w Instytucie Edukacji Technicznej i Bezpieczeństwa oraz w Centralnej Szkole Państwowej Straży Pożarnej w Częstochowie.

W swoim dorobku ma autorstwo i współautorstwo 9 monografii, ponad 80 publikacji naukowych, ponad 100 komunikatów konferencyjnych i 15 patentów. Za osiągnięcia naukowo-badawcze był wielokrotnie uhonorowany międzynarodowymi i krajowymi nagrodami. Został odznaczony

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz wieloma odznaczeniami resortowymi MON.

Niestety, w pełni sił twórczych ugodziła Go ciężka, przewlekła i nieuleczalna choroba. Jednakże mimo cierpień, bólu i kilku operacji do końca swoich dni prowadził aktywne życie zawodowe, pracował naukowo, kierował laboratorium i angażował się we współpracę międzynarodową związaną z badaniami na rzecz obronności kraju. Był człowiekiem niezwykle pracowitym i sumiennym. Pracę zawodową łączył z wielką dbałością o dom i najbliższych. W ostatnich latach szczególnie często wspominał o swoich wnukach, z których był tak bardzo dumny.

Janku! Na zawsze pozostaniesz w naszych wspomnieniach. Cześć Twojej pamięci!

Koledzy z grupy studenckiej fizyka techniczna 1966-1972

Zapraszamy do publikowania na łamach

GŁOSU AKADEMICKIEGO

Materiały (w edytorze WORD) prosimy dostarczać

w terminie do 20-go dnia każdego miesiąca

bezpośrednio do Działu Promocji lub za pośrednictwem
poczty elektronicznej:

elzbieta.dabrowska@wat.edu.pl (tel: 22 683 92 67)

www.promocja.wat.edu.pl/glos-akademicki/wymagania-wydawnicze/